

Plante, som ikke hører hjemme her og ikke kan dyrkes her paa en rentabel Maade. Det er oplyst i Lovforslaget, at Avlen varierer mellem 600 og 1,200 kg pr. Tønde Land, Middelafrøden her i Landet bliver altsaa 900 kg. Tobak pr. Tønde Land. Hvis vi nu indførte disse 900 kg fra Udlandet, og der blev taget den bestemte Afgift deraf, vilde Staten derved have en Indtægt paa 576 Kr. Nu foreslaas det her at lægge en Afgift paa den indenlandske Avl af 17¼ Øre pr. Kilogram. Det bliver omtrent 138 Kr. Derved taber Statskassen altsaa 438 Kr. aarlig for hver Tønde Land, vi have den Fornøjelse at beplante med Tobaksplanter. Jeg synes, det er noget saa komplet meningsløst, at Lovgivningsmagten burde søge at komme bort derfra snarest muligt. Der er blevet talt om et almindeligt Forbud mod Tobaksavl. Ja, det kunde jeg godt være stemt for. Jeg tror, vi vilde tjene umaadeligt derved. Vi kunde ekspropriere de 125 Tdr. Land, hvorpaa der nu dyrkes Tobak, og betale dem med en udmærket Betaling, som de paagældende kunde være tjente med, og saa kunde vi i Løbet af 2 Aar have indvundet hele denne Afgift. Nu skulle vi altsaa fortsætte paa den Maade, at for hver eneste Tønde Land, vi have den Fornøjelse at dyrke Tobak paa, skal Statskassen aarlig tabe mellem 400 og 500 Kr., omtrent det, det hele Areal er værd. Jeg synes, at dette illustrerer, hvor vanskeligt det er at komme bort fra Beskyttelsen, naar vi en Gang have faaet den indført, men jeg vil dog henstille til Finansudvalget og den højtærede Minister, om de ikke, inden Sagen bliver endelig afgjort her i Tinget, kunde blive enige om nogen Forandring i Forslaget.

Hvis det er Mening, hvad det vist er, at forhindre, at denne naturlige Produktion breder sig, kunde man i alt Fald bestemme, at alle nye Arealer, der bringes ind under Tobaksdyrkning, maa svare en betydelig større Afgift. Derved skete der ikke Tobaksdyrkerne nogen Uret, og man kunde overfor de nuværende Dyrkere af Arealerne gaa den Vej, at hvis man ikke vil forhøje Afgiften i den Grad, at det bliver umuligt at dyrke Tobak, hvad jeg mener er fuldt berettiget, kunde man muligvis sætte en Tidsgrænse, saa de f. Eks. skulde have Lov til i 5 eller 10 Aar at slippe med den ubetydelige Afgift, her foreslaas, for at faa afviklet de Udgifter, som de have haft ved at indføre denne Avl, og efter 5—10 Aars Forløb skulde da dette Beløb forhøjes ikke saa ganske lidt. Saa vilde vi med Tiden naa

til det sunde Resultat, at vi fik afskaffet den unaturlige, urentable og for Statskassen saa stærkt tabgivende Avl, som Tobaksdyrkingen virkelig er. Naar vi nu en Gang af fiskale Grunde have vedtaget en saadan Skat, som vi vedtog for 3 Aar siden, og som udelukkende er begrundet paa Hensynet til at skaffe Penge i Statskassen for et Produkt, som vi mene mere eller mindre maa henregnes til Luksus, er der ingen god Mening i, at man skal gaa Glip af en stor Sum aarlig, for at Folk kunne have den tvivlsomme Fornøjelse at dyrke en Plante, som ikke hører hjemme, og som ikke kan dyrkes med virkelig Fordel her i Landet.

Hvis dette Lovforslag vedtages, som det foreligger fra Udvalget, vil Statskassen, saafremt vi beholde det samme aarlige Areal dyrket med Tobak, hvert Aar tabe 50,000—60,000 Kr.; saa meget mindre er Afgiften af den Tobak, der dyrkes paa disse 125 Tdr. Land, som Regeringen siger, der er under Dyrkning, end det, Statskassen vilde faa, hvis det samme Kvantum indførtes fra Udlandet, og der derfor blev erlagt den Afgift, Toldloven nu en Gang bestemmer. Jeg saa derfor helst, at det kunde lykkes Regeringen og Finansudvalget at komme til et andet Resultat, inden dette Lovforslag forlader dette Ting. Jeg synes, det er mærkeligt, at der hos Socialdemokraterne og det radikale Venstre ikke findes nogen Tilbøjelighed til at gøre Forsøg paa at komme bort fra en saa unaturlig og overdreven Beskyttelse, som der her er indført, navnlig efter at vi fik den vedtagne Toldlov for 3 Aar siden, men at Socialdemokraterne tværtimod finde det at lægge en Skat paa de dyrkede Arealer, forsvarligt overfor de Folk, som nu en Gang have begyndt paa denne unaturlige, urentable og ufornuftige Avl, som Tobaksavl er. Jeg tror, det toldpolitisk set vilde gavne os ogsaa i Fremtiden, om vi tog et fornuftigt Standpunkt overfor den foreliggende Sag, og det er mig en Gaade, at man i sin Tid kunde gaa til den nuværende Afgift paa Indførsel af Tobak uden at tage den indenlandske Tobaksavl med i Betragtning. Vi se, hvilke Følger det har, at dette Hensyn først kommer bag efter; nu skal det benyttes til, at man ikke maa komme bort fra dette Forhold, men at man vedblivende efter de Herrer Socialdemokraters og Radikales Mening skulde gaa med til at kaste aarlig et halvt eller et helt Hundredtusind Kroner ud af Statskassen, for at de Herrer kunde have